

Vilnim

Vējš Tavus spārnus izpleta
Un līdzī sev,
 augšup pie Dieva aiznesa.
Ar mīlestības pilnu roku
Vēl pēdējo atvadu sveicienu,
Vēl pēdējo elpu šai zemei Tu sūtīji, vēl ...
Bet vējš paņēma Tevi un aiznesa.
 Būs vēja elpa mums tagad
Ar' Tavējā, un siltums no Saules
Arī ar Tavu maigumu piestrāvots.
 Viens stars tikā Zemei dots un ņemts,
Un sajūtams vienmēr caur gadiem un tāli būs
Viens smaržu pilns vakara stars
 Vēja nests tieši no Tevis –
 Mums atvēlēts.

Ildze Magone

Viens salnas pieskāriens
Un Tevis nav,
Tu piederī – Mūžībai.
Te esi beidzis un tur sāk
Jaunu ceļu pretī Gaismai
 pretī Jaunai Atdzimšanai.
Daba piekļust, Tevis pietrūkst,
Bet Tu ej un celies Augstu, Augstu.
Mēs Mīlestībā Tevi pavadām,
Ar Dievu, uz tikšanos citā dimensijā.

Aija Viļčinskā

